

Nr 438.

Av herr **Pettersson** i Dahl, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 288, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 2 § 1 mom. och 5 § förordningen den 13 december 1940 (nr 1000) om allmän omsättningsskatt.

I propositionen nr 288 till årets riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit en ändring av § 2 i förordningen den 13 december 1940 om allmän omsättningsskatt. Innebörden av denna ändring är den, att omsättningsskatt skall utgå vid försäljning från restaurang-, pensionat-, kafé- eller konditorirörelse av mjölk, grädde, smör och margarin, potatis samt de slag av mjöl, gryn och bröd, som Kungl. Maj:t bestämmer. Däremot avskaffas den bestämmelsen, att omsättningsskatt skall utgå även vid uttag av de nämnda varorna från rörelser av angiven art. Förordningen om allmän omsättningsskatt har givit upphov till tämligen olikformig tillämpning i många fall.

Sedan hösten 1941 har en lärarfamilj från mellersta Halland förhyrt en lägenhet i Göteborg, där deras tre barn och en fosterson, vilka studera vid skolor och gymnasier i staden, tillsammans med barnens moder bildat ett s. k. skolhushåll under terminerna. För att i någon mån minska utgifterna för detsamma ha då mottagits fyra stycken skolynglingar från landsorten i detta skolhushåll.

För en tid sedan erhöll nämnda fru en skrivelse från länsstyrelsens taxeringsmyndighet i Göteborg med förständigande att erlægga omsättningsskatt för 1942 samt att i fortsättningen upptaga sådan av sina inackorderingsgäster, enär nämnda myndighet ansåg att skolhushållet var att anse som »pensionat- och restaurangrörelse». Någon uppmaning att för 1942 upptaga omsättningsskatt hade inte tidigare delgivits.

Vid förfrågning hos länsstyrelsen i Hallands län uttalade man där som sin åsikt, att man fann Göteborgs länsstyrelsens tilltag minst sagt underligt och föga överensstämmande med omsättningsskatteförordningen. Tvärtom föreföll det att stå i strid med de synpunkter, som framfördes vid sammanträde med landskammrerare m. fl. i Stockholm någon gång vid början av omsättningsskattens införande. Enligt ett vid detta sammanträde avfattat protokoll kom man till den slutsatsen, att man beträffande skolhushåll och skolungdomsinackorderingar skulle fara varligt fram. Sagesmannen i länsstyrelsen i Halmstad ansåg, att ifrågavarande kollektivhushåll »näppeligen kunde betraktas som pensionat- och restaurangrörelse i vedertagen betydelse» och ej heller som »näringsfång».

Vid samtal med den tjänsteman, som handhar dylika ärenden vid länsstyrelsen i Göteborg, upplystes om det egendomliga förhållandet, att man beslutat,

att skolungdomar, som till ett antal av högst *tre* äro inackorderade i en och samma familj, ej skulle anses skyldiga att erlægga omsättningsskatt på sin förtäring, men om hushållet utökades till fyra, skulle skatt utgå, för så vitt inte eleverna stodo i släkt- eller vänskapsförhållande till värdfolket.

Det kan nämnas, att de ifrågavarande inackorderingarna voro från landsorten och att en stod i vänskapsförhållande till familjen. Det förefaller öfverensstämma med rättvisa och billighet och enligt omsättningsskatteförordningens mening, att förordningen tolkas såsom länsstyrelsen i Hallands län gjort. Enligt min mening vore det därför lämpligt, att riksdagen uttalar som sin uppfattning, att omsättningsskatt ej skall utgå för varor, som förbrukas inom ett skolhushåll, utan att innehavaren av ett dylikt hushåll endast skall vara pliktig att erlægga omsättningsskatt för de varor hushållet inköper i butikshandeln.

Med anledning av vad som ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte uttala, att skolhushåll av mindre omfattning ej må jämföras med restaurang-, pensionat-, kafé- eller konditorirörelse i den mening, som avses i förordningen om allmän omsättningsskatt.

Stockholm den 1 juni 1943.

Anders Pettersson
i Dahl.
